DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Vol. V.] Saturdag den 29sten Maart, 1817. [No. 13.

DE Vice Admiraal, Gouverneur Generaal en Raden van Policie van Curaçao en onderhorige Eilanden.

Allen den genen die dezen zullen zien ofte horen lezen, salut! doen te weten:

Nademaal 's Lands Inkomsten uit hoofde van de onlangs gemaakte veranderingen omtrent de in-en uitgaande regten, ontÿfelbaar merkelÿk zullen komen te verminderen, en nog veel minder dan te voren, strekken zullen de uitgaven goed te maken; vordert het onze pligt andere middelen te beramen ten einde die weinige inkomsten welke nog overgebleven en ter bestrÿding der uitgaven geenzins toereikend zullen zÿn, ter vermeerderen; en alzo het Gouvernement zo veel mogelÿk instaat te stellen om in de behoefte van de kolonie te kunnen voorzien: en daar wÿ tevens alles wat tot beswaar der ingezetenen en voornamelÿk der commercie zoude kunnen strekken, zo veel doenlÿk gaarne willen uit den weg ruimen, hebben wÿ, onze aandagt vestigende op de kosten van in-en uitklaren, lossen en laden van schepen en vaartuigen, begrepen dat de leges van de visitateurs en waagklerken gedeeltelÿk zouden kunnen verminderd, en aan de kooplieden vrÿgelaten worden het lossen en laden hunner schepen en vaartuigen op den voor hun meest convenia belentÿd te doen.

Om welke redenen dan, hebben wÿ nodig geoordeeld te decreteren, zo als gedecreteerd wordt bÿ deze:

1.—Dat van alle producten, waaren en goederen die gewogen worden, en bÿ het tarief van in-en uitgaande regten bÿ het gewigt gesteld zÿn, uitgezonderd tabak, waarvan het waag-geld reeds bepaald is een per cent. waag-geld zal moeten betaald worden.

2.—Dat vaartuigen onder de Nederlandsche vlag varende, met uitzondering als hierna te melden, als voorheen, het volgende haven en placaat geld zullen hebben te betalen.

ALS:

Naar de havens van de Spaansche kust gedestineerd zÿnde - - Ps. 1 0 0

Dog naar andere plaatzen - 3 0 0

Zullende daarvan vrÿ zÿn.

a. Vaartuigen die van en naar Bonaire en Aruba varen.

b. Vaartuigen die met visscher passen varen.

EN

c. Schepen en vaartuigen die in 't Moederland t'huis behoren.

3.—Dat de visitateurs en waagklerken die bÿ het lossen van Nederlandsche schepen of vaartuigen adsisteren, het zÿ dezelve in het Moederland of in deze, of enig ander kolonie van het ryk t'huis behoren, voortaan twaalf realen per dag zullen genieten, wanneer die schepen en vaartuigen meer dan tien tonnen groot zyn; dog tien tonnen en daaronder groot zÿnde, als dan niet meer dan drie realen.

4.—Dat de visitateurs en waagklerken wanneer de kooplieden zulks verkiezen, gehouden zullen zÿn, in stede van des middags uit te scheiden en des namiddags wederom te beginnen, van 's morgens af, tot des namiddags om drie uuren toe, te blÿven doorwerken, waarna zy zullen mogen uitscheiden en niet verpligt zÿn langer te werken; staande 't aan de kooplieden vrÿ van dit recht gebruik te maken, of zig aan de reeds vastgestelde tyden te houden, zo al 't hun best zal convenieeren.

Aldus gearresteerd in de Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 25sten Maart 1817, het vierde jaar zÿner Majesteits regering.

De Gouverneur Generaal en Raden vornoemd.

(was getekend) A. KIKKERT.

Ter ordonnantie van dezelve,

(was getekend) W. PRINCE.

Secretaris.

Gepubliceerd den 26sten daaropvolgende,

(was getekend) W. PRINCE;

Secretaris.

Fiscaal's Kantoor, 29sten Maart, 1817.

DE ondergetekende als daar toe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet hy deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor deze en volgende week te bakken het gewigt moeten houden als—

De Fransche Broden 10, en

De Ronde Broden 11 oncen,

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal.

P HOCHE Eerste Klerk.

Curaçao den 26sten Maart 1817.

EEN ieder zy gewaarschouwd geen crediet te verlenen aan de equipagie van het schip de Eendragt, zullende zulks niet valideren by

A. A. VAN DER CRAB.

Aanmerkingen op het stukje DE ONTDEKKING VAN AMERIKA.

(vervolg van onze laatste.)

Maar laten wy hier de geschied schryven Rousten spreken D6 Hoofh 72.

" Men wist thans reeds, dat de wereld rond was, en men kende zelfs genoegzaam derzelver grootheid. *Columbus*, eene kaart van ons half rond beschouwende, geloofde, dat het onmogelyk was, dat de tegenovergestelde zyde van de onze niet dan eene machtig groote zee zou de zyn, en hy hield zich verzekerd, dat een ander vast en grootland daar tot een tegenwicht van het tot hiertoe bekende vaste land moest verstrekken. Hy wist, dat een Portugeesch zeeman veel verder westwaards gevaren hebbende, dan men gewoon was te doen, in zee een grootstuk hout had opgevischt, het welk kunstig gesneden was, en door eenen westen wind aangedreeven wierdt. Dat wanneer die wind eenige dagen achter elkanderen op de Azorische Eilanden gewaeyd had, men daar menigmaal vreemde en onbekende boomen aan den wal had zien spoelen, en zelfs eens twee yken, wier wezen trekken aanmerkelyk verschillen van die der *Africanen* en Europeers. Door alle deze bewyzen te volle overreed, bood zich Columbus aan zyne landgenoten aan, om voor hun onbekende landen te gaan opzoeken, dan men sloeg hem af, als een mensch, dat van zyne zinnen berooid was.

De koning van Portugal van Frankryk en van Engeland verleende hem over weinig gehoor.

Acht Jaren lang waren zyne pogingen vruchteloos, maar eindelyk schoten de prior *Perez*, en drie broeders *Pinzo* genaamd aan *Isabella* toen Infante van Castilie *vier duizend pond sterlings.*

Columbus ging met deze gezinge som twee scheepjes uitrusten, zeilde uit de haven van Palos in Audalusien en ontdekte Amerika.

Men weet wat het gevolg, welke zyne zegen praal was toen hy het eerste zyne ontdekkingen bewees. En dien man dien zyne benyders zelfs voor eenen buitengewonen mensch hielden dien de Spaansche grooten reeds benyden om dat hy die geen spanjaard was aan den koning van Castilien en Arragon nieuwe landen had geschonken, zoude nu een Duischer die te dier tyd, nog in den volsten zin Barbaren waren hem den behaalden roem ontroven — Genoeg dat het werelddeel het geen wy bewonen niet *Columbia* maar *Amerika* heet naar den bekende *Americus Vesputius*, maar dat men de geschiedenis ontwricht om aan een *Behens* die eere te geven, dit is wat erg, men zoude dus naar dit gevoelen *Amerika — Behentia* moeten noemen. Doch *nonnunquam in mendacio paululum veritas* (zoms schuilt in den leugen een weinig waarheid) Behalve het geene reeds boven in het uittreksel uit Roustan gezegd is schynt het zeker dat de gissing van het bestaan eenes werelds dees aan de tegenovergestelde zyde des aardbols reeds door velen gekoesterd was, de uitvinding der drukkunst 14 8 hade de beoefening der wetenschappen zeer bevorderd en in deze anders duistere eeow ontbrak het niet aan Mannen in de wiskunde ervaren: *Joan Muller* een konings berger (1440) schreef over den driehoek en Algebra, en reeds vroeger leerde een andere *Nicolaas Cusonus*, dat de aarde om de zon draaide.

Bovendien reeds waren eenige ontdekkingen vooraf gegaan.— Hendrik bygenaamd de *zeeman* had in 1416 *Porto Santo* in 1420 *Madera* ontdekt en in 1433 de *Azores* en *Boyador* bezeild, van de laatsten had men onder de naam van vlaamsche Eilanden reeds 50 Jaren vroeger kennis gehad en by de eersten meende men de *Insulae Fortunatae* (gelukkige Eilanden) te hervinden.

Gewis is het tevens dat de ouden eenige kennis van een land aan de andere zyde des Atlantische Oceaan het welk zy *Hesperien* noemde hadden, de verhevene *Plato* spreekt reeds van een ander westelyk wereld deel en *Diodorus Siculus* in het 5de boek zyner geschiedenissen, verhaalt dat de Pheniciers in oude tyden buiten den straat van Gibraltar geraakt zynde, door stormen gedreven eindelyk na veele dagen een groot Eiland gevonden hadden, welkers grond vruchtbaar en aangenaam was; welligt *St. Domingo* of de kust van Florida.

Dit dient gezegd te worden, alleen om te bewyzen, dat Amerika door Columbus was ontdekt, maar niet door een Neurenberger — Doch om zo mogelyk eenig licht over deze belangryke zaak te verspreiden en tevens eene zoo ellendige logen te beantwoorden nog dit, hoeveel achting de schryver voor de Duitschers heeft, is hy verpligt te zeggen, dat zy zich alle uitvindingen toe teigenen, die anderen volkeren behoren, het wegens de boekdrukkunst-uitvinding gevoerd geschil is hier van een voorbeeld.

Neen zo min een *Guttenberg* de eer van een *Laurens koster* zo min zal een inboorling uit de oude poppen Stad den waarachtigen roem van eenen *Columbus* wegnemen, zelf niet verdonkeren.

Het besluit is dus dit, dat wel is waar Amerika flaauwtjes bekend is geweest in vorige Eeuwen maar dat niemant zich kan beroemen voor *Columbus* den ontdekker van een wereld deel te zyn, dat den naam van *Columbia* naar deen edelen verdiende.

V. P.

Publieke Inschryving.

Curaçao, 22sten Maart 1817.

INGEVOLGE authorisatie van zyne Excellentie den Vice Admiraal A. Kikkert, Gouverneur Generaal van Curaçao en onderhorige Eilanden, Commandeur der Militaire Willems Orde, &c. &c. &c.

Zal den Raad Contrarolleur Generaal der Finantien, Ridder der Militaire Willems Orde, &c. &c.

By inschryving aan den meestbiedende verkopen ongeveer Tien Duizend Guldens Hollandsch Courant in Wisselbrieven te trekken door Zyne Excellentie voornoemd op en betaalbaar by het departement van Koophandel en Kolonien in 's Hage, alle op twee maanden na zigt, zynde voor Militaire Tractementen en Soldyen.

De inleevering der Billetten van inschryving zal kunnen geschieden van heden af tot uiterlyk Dingsdag 1sten April 1817, 's middags ten 12 uuren, aan het Bureau van my Raad Contrarolleur Generaal der Finantien voornoemd.

Zullende het antwoord op dezelve, ter zelve plaatse gegeven worden op Woensdag 2den Maart 1817.

Den Raad Contrarolleur Generaal voornoemd.
NUBOER.

Curaçao den 20sten Maart 1817.

DE ondergeteekende verzoekt nogmaals zyne debiteuren om afdoening hunner schuld of andere arrangementen met den zelven te maken, vermids dezelfs vertrek van het eiland uiterlyk over 5 a 6 weeken zal plaats hebben.
JOH: RUD: LAUFFER.

KENNISGEEVING.

JEAN HERBELIN Professoor in het vak Chirurgie, Vroedmeester ook kennis draagende tot geneesing van alle ziekten en ongemakken, de vrouwelyke Sexe eigen; alhier voor niets anders bekend dan tot uitoeffening van het Vak van Mond en Tandmeester; zal binnen weinige dagen deeze Colonie verlaaten. Verklaart niets schuldig te zyn, en inviteert de zulke, die hem eenig geld moeten, van hem zulks ten spoedigste te voldoen, ten einde hem niet in den onaangenaamen verplichting te tellen, gerechtiglyk te ageeren.

Curaçao den 14den Maart 1817.
LEGD IN LADING.

NA AMSTERDAM EN ROTTERDAM,
Om tegens primo Mey te zeilen,
HET BRIK SCHIP
VENILIA.

Capitein G. J. KUYL.

Voor Vracht of Passagiers, gelieft men zich by de ondergetekenden to addresseeren.
BING & JUTTING.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaart zederd onze laatste

INGEKLAARD—MAART.

22.	bark Conception, Moreno,	Coro
24.	golet Criool, Erasmus,	Aruba
	—— Intrepid, Martyn,	Coro
	—— Dorothea, Hart,	St. Croix
	bark Drie Gebroeders, Luyk,	St. Domingo
25.	golet Goede Hoop, Porier,	Spaansche Kust
	bark Twee Lingen, De Pool,	Aruba
	brik Paloma, Iraolagd,	La Guayra
26.	golet Labardina, Arastique,	Coro
	brik Eliza, Davidson,	La Guayra
	golet Adventure, Sterling,	St. Thomas
27.	—— Alexandria, Coolman,	Aruba

UITGEKLAARD—MAART.

22	golet Monserate, Perez,	La Guayra
24.	—— Intrepid, Martyn,	ditto
	—— Twee Vrienden, Luyande,	Porto Rico
	—— Elizabeth, Dinzey,	St. Thomas
25.	bark Maria, Schonewolf	ditto
	brik Briseis, Visman,	Amsterdam
	golet Monserate, Sierra,	Coro
26.	—— Criool, Erasmus,	Aruba
28.	—— Alexandria, Coolman	ditto

Door berigten van La Guayra vernemen wy, dat laatstleden Woensdag 200 man, en s'daags daarna nog 300 zig met transporten onder konvooy van twe Spaansche brigantyns die men zegt op Dingsdag van Barcelona te zyn aangekomen, van daar naar Cumana zouden inschepen.

Door twe passagiers onlangs van Puerto Cabello alhier aangekomen, vernemen wy het volgende omtrent de verrigtingen van het patriotsch eskader die zig aldaar aan de kust bevind :—

"Op den 21sten dezer, zeilden wy met twe lantjes van Puerto Cabello naar La Guayra.—Op den 23sten, naby Ocumares, raakten beide gemelde lantjes door twe patriotsche kruizers, te weten, door de brigantyn El Indio Libre, gevoerd door een inboorling dier plaats genaamt Bernard, en de golet Diana gevoerd door een Franschman genaamt Dubois genomen. Zedert het ogenblik dat zy ons aan boord namen tot ons vertrek wierden wy zeer beleefd behandeld, en zonder ons geld, klederen of iets hoegenaamt kwyt te raken, in het tegendeel, de commandant verzekerde ons, dat Brion en Bolivar zeer gewis besloten hadden alle plunderingen op het strengst te straffen. Het volk van een der lantjes was verpligt zig in den bosch ter schuil te begeven, alwaar zy door de manschappen van boord het eskader gezonden vervolgd wierden, en ziende dat zy hun door list noch geweld magtig konden worden, staken zy twe hutten aan de wal in brand, doch een cacao plantage welke mede in hun bereik was, lieten zy zonder enige schade leggen.—Op den 24sten namen zy een kleine golet genaamt The Post Boy, onder Deensche vlag, met Indiesche goederen en Meel, van St. Thomas naar La Guayra bestemd, en zonden haar naar Margarita. Dien zelfde avond hielden zy de golet Adventure alhier t'huis behorende gedurende enige uren aan doch lieten haar na veel bedenking haar reis vervolgen ter zelver tyd gedoogende dat wy ons by haar aan boord zouden begeven. De patriotsche brigantyn is van 22 stukken, doch voerd slegs 12 carronades en een lange negen ponder, met 130 man equipage. De golet is van 20 stukken voerd slegts 8 carronades een lange kopere 18 ponder op een spil, en heeft 97 man, aan boord alle onvertzaagde lieden van alle natien doch meestdeels Franschen.

De brik en schooner welke westwaards deze haven Woensdag namiddags passeerden, worden verondersteld geweest te zyn, de Indio Libre, en de Spaansche schooner, welke in de voorledene week in deze haven kwam, hebbende twee gevangenen aan boord, die dezelve van Carthagena naar Puerto Cabello gieleidde.

"Relaas van myn weedervaaren op myne reyse van St. Thomas met myn onderhebbende golet Adventure, gedestineerd naar Puerto Cabello.

"Op den 22sten dezer lopende maand ben ik van St. Thomas gezeild, en gisteren heb ik my bevonden in het gezigt van Puerto Cabello, en daar ik gestrooken wierd door de Insurgente brig genaamd Indio Libre, gevoerd door captn. Bernard, welke was kruyzende met een golet genaamd Diana, schipper Dubois, en my vragende de plaatze van myne destinatie, heb voorzigtig geoordeeld te zeggen, naar het Eiland Curaçao, waar op de capitein van de brik my antwoorde, dat by aldien ik naar Puerto Cabello gedestineerd had geweest, hy my opgebracht zonde hebben als een goede prys, also de Spaansche kust in staat van blockade was verklaard. Een Spaansche passagiers welk aan boord van myn vaartuig was, heeft de capitein der brik aan zyn boord gezonden, en ik wierd door de golet kaper geconvoyeerd tot de oostpunt deeze eiland. Gisteren avond wierd my aan boord gezonden, twee passagiers, een Engelschman en een Americaaner, welke genomen zyn geworden aan boord van twe Spaansche lantjes, beyde persoonen zyn alhier aangekomen met myn onderhebbende golet genaamd Adventure.

"Curaçao den 26sten Maart 1817.
"JAN STERLING."

By accounts from La Guayra we learn, that on Wednesday last 200 men were to embark from that port, and on the following day 300 more. The whole, it was reported, were to proceed in several transports to Cumana, under convoy of two Spanish brigs of war, which arrived there on Tuesday, said to be from Barcelona.

Two gentlemen who lately arrived here from Puerto Cabello, have politely favored us with the following particulars of the operations of the patriotic squadron on that part of the coast :—

"On the 21st inst. sailed for La Guayra in separate launches from Puerto Cabello. —On the 23d, within a short distance of Ocumares, both launches were captured by two patriotic cruizers, one a schooner, called the Diana, and other a brig, the Indio Libre; the former commanded by a Frenchman named Dubois, and the latter by a native of the same nation, called Bernard. After being taken on board the squadron we were treated with the greatest politeness, which continued while we remained on board. Neither our money nor clothes were taken from us, but on the contrary, the commandant having told us that it is the firm determination of Brion and Bolivar to punish, in the most examplary manner, every act of that kind. The crew of one of the launches were obliged to take refuge in the woods, where they were pursued by the men who were sent in the boats from the ships. Finding they could neither take these men by stratagem nor force, they in revenge set fire to two huts on the shore, which were consumed, but the plantation of cocoa above, which they had also in their power, they refrained from injuring.—On the 24th they captured a small schooner called the Post Boy, under Danish colours, from St. Thomas, bound to La Guayra, with India goods and flour, which they sent to Margarita.—On the same evening they detained, for a few hours the schooner Adventure, of this port, and after considerable hesitation they allowed her to prosecute her voyage. In that vessel we were permitted to proceed to this port.—The Independent schooner is pierced for 20 guns, but only mounts four carronades of a side, and one brass long 18-pounder. The brig is pierced for 22 guns, but only carries 12 carronades, and two long 9's. The former has 97 men, and latter 130. No doctor or medicine chest on board: very little provisions; and manned by a desperate set of fellows, composed of all nations, but more particularly Frenchmen."

The brig and schooner which passed to leeward of this harbour on Wednesday afternoon, are supposed to have been the Indio Libre and the Spanish schooner which came into this port last week, having two prisoners on board, whom she was conducting from Carthagena to Puerto Cabello.

Captain John Sterling of the schooner Adventure, from St. Thomas, has furnished us with the following statement:

"On the 22d instant sailed from St. Thomas.—On the 25th came in sight of Puerto Cabello, and was brought to by a brig of the Insurgents called Indio Libre, commanded by captain Bernard, cruizing off that port in company with the schooner Diana, captain Dubois. Being asked where bound to, thought it prudent to say, to Curaçao, whereon the commandant replied that if the vessel had been bound to Puerto Cabello, he would have taken and condemned her as a good prize, the Spanish coast having been declared in a state of blockade. The privateer then took a Spanish passenger from the Adventure; and accompanied the vessel to the east point of this island, where she sent on board two passengers, an Englishman and an American, taken on board of two Spanish launches, and who arrived with the Adventure in this harbour."

FROM THE COLONIAL JOURNAL,

No 2. July 1815.

SPEECH OF THE KING OF DAHOMY,

On the Question of the Slave Trade with Europe.

Mr. Abson, governor of William's Fort, on the coast of Guinea, having taken an opportunity of communicating to Adahunza some of the particulars respecting the Slave-trade, which had become the subject of conversation and parliamentary inquiry in England; and having carried with him some of the pamphlets for and against the abolition of that traffic, which he read to him in Adahunza's native language, the king listened with great attention, and tho' business several times broke in upon the narration, still requested Mr. Abson, after every interruption, to proceed. When the whole was finished, the king gave his reply in a speech, of which what follows comprises the heads. The king was two hours in speaking; "for the Dahomians," says Mr. Abson, "are extremely verbose."

"I admire the reasoning of the white men; but with all their sense, it does not appear that they have thoroughly studied the nature of the blacks, whose disposition differs as much from that of the whites as their colour. The same Great Being formed both; and since it has seemed convenient for Him to distinguish mankind by opposite complexions, it is a fair conclusion to presume, that there may be as great a disagreement in the qualities of their minds. There is likewise a remarkable difference between the countries we inhabit. You Englishmen, for instance, as I have been informed, are surrounded by the ocean, and, by this situation, seem intended to hold communication with the whole world, which you do by means of your ships; while we, Dahomans, being placed on a large continent, and hemmed in amidst a variety of other people, of the same complexion, but speaking different languages, are obliged, by the sharpness of our swords to defend ourselves from their incursions, and punish the depredations they make on us. Such conduct in them is productive of incessant wars. Your countrymen, therefore, who allege that we go to war for the purpose of supplying your ships with slaves, are grossly mistaken.

"You think you can work a reformation, as you call it, in the manners of the blacks; but you ought to consider the disproportion between the magnitude of the two countries; and then you would soon be convinced of the difficulties that must be surmounted to change the system of such a vast country as this. We know you are a brave people, and that you might bring over a great many of the blacks to your opinions, by the points of your bayonets; but, to effect this, a great many must be put to death, and numerous cruelties must be committed, which we do not find to have been the practice of the whites: besides, that would militate against the very principle which is professed by those who wish to bring about a reformation.

In the name of my ancestors and myself I aver, that no Dahoman man ever embarked in war merely for the sake of procuring wherewithal to purchase your commodities. I, who have not been long master of this country, have, without thinking of the market, killed many thousands, and I shall kill many thousands more. When policy or justice requires that men be put to death, neither silk nor coral, nor brandy, nor cowries, can be accepted as substitutes for the blood that ought to be spilt for example sake. Besides, if white men chuse to remain at home, and no longer visit this country for the same purpose that has usually brought them hither, will black men cease to make war? I answer, by no means. And if there be no ships to receive their captives, what will become of them? I answer for you, they will be put to death. Perhaps you may ask, how will the blacks be furnished with guns and powder? I reply by another question; had we not clubs, and bows, and arrows, before we knew white men? Did you not see me make Custom for Weebaigah, the third king of Dahomy? And did you not observe on the day such ceremony was performing, that I carried a bow in my hand, and a quiver filled with arrows on my back?—These were emblems of the times when, with such weapons, that brave ancestor fought and conquered all his neighbours. God made war for all the world; and every kingdom, large or small, has practised it more or less, though perhaps in a manner unlike or upon different principles. Did Weebaigah sell slaves? No; his prisoners were all killed to a man. What else could he have done with them? Was he to let them remain in his country to cut the throats of his subjects? this would have been wretched policy indeed, which, had it been adopted, the Dahoman name would have long ago been been extinguished, instead of becoming, as it is at this day, the terror of surrounding nations. What hurts me most is, that some of your people have maliciously represented us in books, which never die, alleging that we sell our wives and children for the sake of procuring a few kegs of brandy. No; we are shamefully belied; and I hope you will contradict, from my mouth, the scandalous stories that have been propagated; and tell posterity that we have been abused. We do, indeed, sell to the white men a part of our prisoners, and we have a right so to do. Are not all prisoners at the disposal of their captors? And are we to blame, if we send delinquents to a far country? I have been told you do the same. If you want no more slaves from us, why cannot you be ingenuous, and tell the plain truth; saying, that the slaves you have already purchased, are sufficient for the country for which you bought them; or that the artists, who used to make fine things, are all dead, without having taught any body to make more? But, for a parcel of men, with long heads, to sit down in England, and frame laws for us, and pretend to dictate how we are to live, of whom they know nothing, never having been in a black man's country during the whole course of their lives, is to me somewhat extraordinary. No doubt they must have been biassed by the report of some one who has had to do with us; who, for want of due knowledge of the treatment of slaves, found that they died on his hands, and that his money was lost; and seeing others thrive by the traffic, he, envious of their good luck, has vilified both black and white traders.

"You have seen me kill men at the Customs, and have often observed delinquents at Grigwhee, others of my provinces, tied, and sent up to me. I kill them; but do I ever insist on being paid for them? Some heads I order to be placed at my door, others to be strewed about the market-place, that people may stumble upon them when they little expect such a sight. This gives a grandeur to my Customs, far beyond the display of the fine things which I buy. This makes my enemies fear me, and gives me such a name in the *bush**. Besides, if I neglect this indispensable duty, would my ancestors suffer me to live? Would they not trouble me day and night, and say that I sent nobody to serve them; that I was only solicitous about my own name, and forgetful of my ancestors? White men are not acquainted with these circumstances; but I now tell you, that you may hear, and know, and inform your countrymen, why Customs are made, and will be made, as long as black men continue to possess our country. The few that can be spared from this necessary celebration we sell to the white men; and happy, no doubt, are such, when they find themselves on the path for Grigwhee, to be disposed of to the Europeans: '*We shall drink water*†,' they say, to themselves; '*white men will not kill us; and we may even avoid punishment, by serving our new masters with fidelity.*'"

"All this, and much more to the same purpose," adds Mr. Abson, "was said by the Dahoman monarch, in my presence, however incredible it may appear in England; and I see no reason to doubt it, unless we suppose that common sense is confined within narrower limits that experience shows it to be."

* The country expression for the *woods*; rather, for the *country*: "a great name in the country."

† Meaning, "We shall still live." The figure is highly expressive, considered as belonging to the speech of a tropical people.

A letter received some time ago in England, from St. Helena, states:—"Bonaparte is sometimes very sulky, and seldom pleased. Lately an ice machine has occupied much of his time. He will soon cease to be interesting, except to the casual visitors, who make all possible exertions to get a sight of him; and he as curiously endeavours to find out all he can, but the rigid orders on people visiting him prevent his hearing much. The persons about him are the greatest annoyance; if alone he would be much better, and eventually forget his former greatness in part, and associate more with those who are sent to watch over him."

VOOR DE CURAÇAOSCHE COURANT.

DE KWAADSPREEKENHEID.

Het monster de kwaadspreekenheid,
Regeerd met woede in alle landen;
Zy is een dochter van de Nyd:
Gen mensch die zy niet aan durft randen.
Ontmoetze U by geval op straat,
Terstond weet zy wat te vertellen;
Zy toond daarby een zoet gelaat,
En zal U met veel vragen kwellen.
„Wat dunkt U roept zy van die man!—
„Ik schrik om alles blout te leggen;
„Ik weet nog vry wat meer, maar kan
„Zo alles met een woord niet zeggen.
„Wagt,—morgen kom ik aan uw huis,
„Dan zal ik U geen ding verbloemen:
„Gy kent die vrouw!!—zy is niet pluis,
„Ik wil thans haar bedrys niet noemen."
Weg gaatze en op dien eigen stond,
Gaat zy van U die zelfde zaken,
Die even zo haar valschen mond
Outvielen, andren kenbaar maken:
„Ik zag (zegt ze) over straat hem gaan,
„Hy kwam my met gevein-theid groeten;
„Toen bleef ik op zyn praat wat staan;
„Doch hoop hem nimmer weer te ontmoeten:
„Hy barst van leugens uit zyn vel,
„Maar hemel! ik verfoei die streken.
„De waarheid, ja, dit weet gy wel,
„De zuiv're waarheid moet ik spreken."
Zo roemt de valsche tong alöm,
Om achter elks geheim te komen;
Zo maakt zy 't geen dat regt is, krom,
En spuwt haar bittre gal by stroomen.
Is iemand van geringen stand,
Dan woelt de laster zuzt nog sterker,
Verspreid haar gift van hand tot hand,
En sluit hem veiligt in den kerker;
Dan wordt elks tong op hem gescherpt;
Dan word hy voor een pest gehouden;
Die eerste steen dan op hem werpt,
Zal men als een braaf man beschouwen.
Dit is de wereld haar bestaan,
Gelukkig die haar kan ontvlieden;
En vry van eigen roem of waan,
'T gezelschap schuwt van zulke lieden:
Want zyt ge 't doel waar op zy mikt,
Dan moogtge in stille uw lot beklagen.
Van de oostpunt tot aan 't west-distrikt,
Is niemand veilig voor haar lagen

PRUDENTIO.

Curaçao den 25sten Maart 1817.

WAARSCHOUWING.

Curaçao den 14den Maart 1817.

DE Directeur ad interem van de Collaterale Successie over Curaçao en onderhoorige Eilanden in ervaaring gekomen zynde dat, niettegenstaande de 10den artikel der Ordonnantie van 27 Juny 1816 duidelyk bepaalt dat, tusschen Egtelieden welke *Kinderloos* elkander 't zy by Huwelyks voorwaarde, of Testament na doode des eerst stervenden beneficeeren in de voldoening der Collaterale Impost, *gemeenschap van goederen* wordt gepresumeert en onherroepelyk berekent, egter veele in het denkbeeld verseeren dat het montant van eene Huwelyks voorwaarde van de gemeene boedel als schuld kan worden afgetrokken, het welk alzo strydig is tegens de intentie der wet: en willende hierin voorzien, zo word als noch door hem Directeur elk en een ieder geinformeert, dat *in allen gevalle waar in man en vrouw elkander by voor overlyden. de een den andere in 't bezit des boedels of aangebragte goederen by Huwelyks voorwaarde, of Testament laaten verblyven. en kinderloos overlyden geen aanbreng van eenig huwelyks goed onder de schuld der nalatenschap mag begreepen worden. maar dat van de volle onverdeelde helft vyften honderd door de Langstlevende verschuldigt word.* Zynde ten dezen opzigte geen preferent regt aan de Huwelyks voorwaarden of ketubas toegekent.

De Directeur voornoemt,

J. J. ELSEVIER.

Curaçao den 21sten Maart 1817.

DE ondergeteekende als daar toe door Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal geauthoriseerd, doed by deze aanzegging aan een iegelyk (Planters uitgezonderd) die Rypaarden, alzo ook Chaisen of Rytuiger voor playzier houden, zulk voor of uiterlyk op primo April aanstaande, te zyne kantore te komen aangeeven, ten fine de daar op gestelde belasting aan den Lande te betaling.

MATTH: SCHOTBORGH, G. z.
Ontvanger Generaal.

DE Vice Admiraal Gouverneur Generaal en Raaden van Policie van Curaçao, en onderhorige Eilanden.

Allen den genen, die deze zullen zien ofte horen lezen, salut! doen te weten:

Dat wÿ nodig geoordeeld hebben te decreteren, zo als gedecreteerd wordt bÿ deze.

1. Dat van den koopschat van alle vreemde vaartuigen welke aan Ingezetenen dezes of onderhorige eilanden, zÿnde onderdanen van Zÿne Majesteit den Koning, verkogt worden, tien per cent ten behoeve van de koloniale kas door den verkoper zal moeten betaald worden.

2. Dat de transporten of koopbrieven van zodanige vaartuigen welke alhier worden verkogt, binnen agt en veertig uuren na dato derzelve, moeten geregistreerd worden ter Secretarie van dezen Raad, alwaar binnen gezegden tÿd de voormelde tien per cent zal moeten betaald worden.

3. Dat op de eilanden Bonaire en Aruba, de transporten of koopbrieven ook binnen agt en veertig uren na dato derzelve aan de respective Commandeurs moeten overgeleverd worden, ten einde copien daarvan te maken en ter Secretarie voormeld, ter registratie te zenden; zullende de tien per cent van den koopschat, te Aruba aan den ontvanger aldaar, en te Bonaire aan den Commandeur, binnen gezegden tÿd van agt en veertig uren worden betaald.

4. Dat van den koopschat van alle vreemde vaartuigen welke door ingezetenen van dit of een der onderhorige eilanden, buiten 's lands gekogt en alhier of te Bonaire of Aruba binnen gebragt worden, gelÿketien per cent ten behoeve van de koloniale kas door den eigenaar zal moeten betaald worden; zullende de eigenaar van een zodanig vaartuig of deszelfs gemagtigde, binnen agt en veertig uuren na het arrivement van het vaartuig binnen deze haven, het transport of koopbief daarvan ter Secretarie voormeld doen registreren en de voorzeide tien per cent aldaar betalen; edog indien het gekogte vaartuig aan een Ingezeten van Bonaire of Aruba toebehoort, en aan een van gezegde eilanden aankoomt, zal binnen vier en twintig uren na het arrivement, moeten nagekomen worden het geen ten opzigte van de aldaar verkogte vaartuigen is vastgesteld.

5. Dat de overtreders der hiervorengemaakte bepalingen, behalve de verschuldigde belasting, eene boete van gelyke bedrag zullen hebben te betalen; welke boete in maniere als volgt zal worden verdeeld, als: een derde voor den aanbrenger, een derde voor den Fiscaal en de andere derde ten behoeve van de koloniale kas.

Aldus gearresteerd in de Raads vergadering gehouden op het Gouvernement's Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 12den Maart 1817. het vierde jaar Zyner Majesteit's regering.

De Gouverneur Generaal en Raden voornoemd.

(Was getekend) A. KIKKERT.
Ter ordonnantie van dezelve,
(was getekend) W. PRINCE,
Secretaris.

Gepubliceerd den 13den daaropvolgende,
(was getekend) W. PRINCE,
Secretaris.

Curaçao den 19den Maart 1817.

DE ondergeteekende. Kapitein van het schip De Vrouw Tryntje verzoekt, en waarchouwt ieder, om niets aan de Equipage van gemelde schip te crediteeren, zullende niets betaald worden door

E. D. DEKKER.

DE Vice Admiraal Gouverneur Generaal en Raden van Policie van Curaçao en onderhorige eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien ofte horen lezen, salut! doen te weten.

Nademaal het nodig is verandering in de vastgestelde bepalingen omtrent de In-en Uitgaande Regten te maken, hebben wy tot voorkoming van verwarring welke zoude kunnen ontstaan, goedgevonden die bepalingen welke zullen blyven stand grypen, zo wel als de veranderingen die behoren gemaakt te worden in een te trekken, en dienvolgens vast te stellen, zo als vast gesteld wordt by deze:

1. Dat, ten einde Nederlandsche schepen en vaartuigen, boven vreemde faveur mogen genieten, dezelve vry zyn van alle inkomende en uitgaande regten.

2. Dat alle West Indische, gelyk ook alle Noord Americaansche producten van de Verenigde Staten van America vrÿ zÿn van inkomende regten, mids die producten ingevoerd worden in scheqen en vaartuigen behoorende tot die landen waarvan die producten afkomstig zÿn.

3. Dat, met uitzondering als in het voorgaande artikel vermeld staat, alle vreemde vaartuigen de volgende inkomende en uitgaande regten zullen betalen,—als

Op den Invoer.

Van Levensmiddelen drie per cent. en van alle andere goederen waren producten en koopmanschappen vÿf per cent.

Op den Uitvoer.

Van huÿden cabrieten vellen, verwhout en zout drie per cent.

Rum of melasse zes realen per oxhoofd.

Meel (rogge of witte) 12 realen per vat.

En alle andere zoorten van producten waren en koopmanschappen, uitgezonderd, droge goederen, als mede alle voortbrengzels van het koningryk der Nederlanden, zes per cent, waarvan twee per cent zullen worden gerestitueerd wanneer de schepen hunne ladingen in de havenen van het ryk zullen inbrengen.

Zullende de in-en-uitgaande regten volgens daarvan zynde Tarief betaald worden.

4. Dat het waaggeld der tabak zal zÿn vÿf stuivers per honderd ponden.

Wordende voorts alle voorgaande publicatien als een van den 5den Maart, en twee van den 28sten Maart 1816 inhoudende bepalingen omtrent de in-en-uitgaande regten by deze ingetrokken en buiten effect gesteld.

Aldus gearresteerd in de Raads vergadering gehouden op het Gouvernement's Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 12den Maart 1817, het vierde jaar Zÿner Majesteits regering.

De Gouverneur Generaal en Raden voornoemd.

(Was getekend) A. KIKKERT.
Ter ordonnantie van dezelve,
(Was getekend) W. PRINCE,
Secretaris.
Gepubliceerd dato ut supra.
(Was getekend) W. PRINCE,
Secretaris.

Gedrukt, en Saturdags 's Morgens uitgeven,
By WILLIAM LEE,
Drukker van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.